

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 99/08-25

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. marca 2008 predbežne prerokoval sťažnosť D. J., P.; A. T., P.; J. P., P.; A. J., P.; Ľ. S., P.; a E. F., T., zastúpených advokátom JUDr. Mgr. Š. B., Ž., ktorou namietali porušenie svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Pezinok v konaní vedenom pod sp. zn. PK-21 C 20/03 a postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 201/06, za účasti Okresného súdu Pezinok a Krajského súdu v Bratislave, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť D. J., A. T., J. P., A. J., Ľ. S. a E. F. odmieta pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. februára 2008 doručená sťažnosť D. J. (ďalej aj „sťažovateľ“), A. T., J. P., A. J., Ľ. S. a E. F. (spolu ďalej len „sťažovatelia“), doplnená na výzvu ústavného súdu z 20. februára 2008 podaním doručeným ústavnému súdu 5. marca 2008, ktorou namietali porušenie svojho základného

práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Pezinko (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. PK-21 C 20/03 a Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 201/06.

Sťažovatelia v sťažnosti okrem iného uviedli, že: *«Súdny spor prebieha od 14. 4. 2003, t. j. 5 rokov a vo veci samej Okresný súd v Pezinku a jeho právny nástupca Okresný súd Bratislava III. nevydal žiadne rozhodnutie vo veci samej. Prvé pojednávanie bolo ešte na Okresnom súde v Pezinku dňa 13. 9. 2004. Dve pojednávania boli v roku 2005 a to: 17. 1. 2005 a 28. 9. 2005. V roku 2006 vo veci samej Okresný súd nepojednával. Je pravdou, že v roku 2007 boli vytýčené viaceré pojednávania, ale v skutočnosti sa konalo iba jedno dňa 23. 5. 2007. Pojednávanie určené na 26. 9. 2007 sa nekonalo z dôvodu kolízie pojednávanií právnej zást. odporcov. Pojednávanie, ktoré bolo vytýčené na 31. 11. 2007 bolo odročené na neurčito bez uvedenia dôvodu. Máme zato, že po tom čo sme Okresnému súdu Bratislava III. na pojednávanií, ktoré sa konalo dňa 28. 9. 2005 predložili tri doklady o zaplatení prídelovej ceny sa veľmi spomalilo konanie, pretože s tým odporcovia najviac oponovali, že predmetné nehnuteľnosti neprešli na nás a teda to nie je naše vlastníctvo, pretože sme nezaplatili prídelovú cenu.*

Je pravdou, že sme sa sťažovali na zaujatosť sudkyne JUDr. V., pretože v predmetnom spise boli zamenené listinné dôkazy - kúpne zmluvy, ale sme boli neúspešný. Námietku zaujatosti voči sudkyňi sme vzniesli dňa 7. 3. 2005 a krajský súd o nej rozhodol až dňa 29. 6. 2005 Uznesením, sp. zn. 2 NeC 15/05 a na Okresný súd Bratislava III. to došlo až 10. 8. 2005.

V predmetnej veci sme urobili podanie „Návrh na nariadenie predbežného opatrenia“ zo dňa 17. 11. 2005, ale Krajský súd o ňom rozhodol Uznesením zo dňa 28. 12. 2006 sp. zn. 5 Co 201/06-232 - vid' spis. V danom prípade poukazujeme na zdĺhavé konanie oboch súdov. Podľa ustanovenia § 75 ods. 4 O. s. p. má súd rozhodnúť do 30 dní od zaplatenia súdneho poplatku. V danom prípade to obom súdom trvalo skoro jeden rok, kým o predbežnom opatrení právoplatne rozhodli.

Listom „Sťažnosť na prietahy v konaní“ zo dňa 5. 11. 2007, ktorú sme adresovali predsedovi Okresného súdu Bratislava III. sme namietali zdĺhavé konanie a prietahy v ňom.

Predseda Okresného súdu Bratislava III. nám listom „Odpoveď na sťažnosť“ zo dňa 22. 11. 2007 odpovedal, že zákonná sudkyňa vo veci koná plynulo bez prieťahov. S uvedeným tvrdením sa v žiadnom prípade nemôžeme stotožniť, pretože súdne konanie, ktoré je od 14. 4. 2003 a súd vo veci samej vôbec nerozhodol a v niektorých rokoch vôbec nepojednával nemôže byť plynulé.

Listom „Sťažnosť na prieťahy v konaní“ zo dňa 31. 8. 2006, ktorú sme adresovali predsedovi Krajského súdu Bratislava sme namietali zdĺhavé konanie a prieťahy v ňom. Predseda Krajského súdu Bratislava v liste „Sťažnosť na prieťahy v konaní sp. zn. 5 Co 201/06“ nám potvrdil, že sťažnosť je dôvodná.»

Sťažovatelia sa domáhali, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľov D. J., A. T., J. P., A. J., L. S., a E. F., na prerokovanie a rozhodnutie veci bez zbytočných prieťahov upravenej v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na prerokovanie veci v primeranej lehote zaručenej v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd bolo porušené postupom Okresného súdu Pezinok v konaní vedenom pod sp. zn. PK-21 C 20/03.

2. Základné právo sťažovateľov D. J., A. T., J. P., A. J., L. S., a E. F., na prerokovanie a rozhodnutie veci bez zbytočných prieťahov upravenej v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na prerokovanie veci v primeranej lehote zaručenej v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd bolo porušené postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 201/06.

3. Okresnému súdu Pezinok v konaní vedenom pod sp. zn. PK-21 C 20/03 prikazuje konať bez zbytočných prieťahov.

4. Sťažovateľom D. J., A. T., J. P., A. J., L. S., a E. F., priznáva finančné zadostučinenie vo výške 200 000,- Sk, (slovom: dvestotísíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Pezinok povinný im vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

5. Sťažovateľom D. J., A. T., J. P., A. J., L. S., a E. F., priznáva finančné zadostučinenie vo výške 100 000,- Sk (slovom: stotísíc slovenských korún), ktoré je Krajský súd v Bratislave povinný im vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

Sťažovatelia zároveň žiadali, aby ústavný súd rozhodol aj o úhrade trov právneho zastúpenia.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jej odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05).

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom,

ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných prietťahoch. Osobitne to platí o sporových konaniach, v ktorých stoja proti sebe žalobca a žalovaný, a kde sa v celom rozsahu uplatňuje kontradiktórnosť konania [porovnaj § 120 ods. 1 a 4 Občianskeho súdneho poriadku (napr. IV. ÚS 147/04)].

Ústavný súd po oboznámení sa so sťažnosťou, s jej prílohami a so súvisiacim spisom okresného súdu dospel k záveru, že sťažnosť sťažovateľov je zjavne neopodstatnená.

1. K namietanému porušeniu základného práva sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. PK-21 C 20/03

Právny názor ústavného súdu o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti vychádza z doterajšieho priebehu konania, ktoré začalo 14. apríla 2003, teda doručením návrhu okresnému súdu („*Žaloba o určenie vlastníctva nehnuteľnosti – 1/2 domu a pozemku*“).

Ďalší priebeh konania bol takýto:

- okresný súd listom z 22. mája 2003 vyzval sťažovateľa, aby v lehote 30 dní doručil znalecký posudok na nehnuteľnosti, u ktorých sa domáha určenia vlastníctva,
- sťažovateľ listom doručeným okresnému súdu 16. júla 2003 oznámil, že požadovaný znalecký posudok je súčasťou spisu sp. zn. 21 D 1224/99, Dnot 108/00, a navrhol, aby si okresný súd vyžiadal spis od Okresného súdu Bratislava III,
- 25. augusta 2003 okresný súd vyžiadal dedičský spis sp. zn. 21 D 1224/99, Dnot 108/00 od Okresného súdu Bratislava III a súčasne vyzval sťažovateľa, aby v lehote 15 dní doplnil petit žaloby tak, aby bolo zrejmé, „*akého rozhodnutia súdu sa domáhate čo do presnej špecifikácie, nehnuteľností v súlade so zák. č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností tak, aby petit bol určitý a v prípade výkonu rozhodnutia materiálne vykonateľný*“,
- 29. septembra 2003 bola okresnému súdu doručená odpoveď sťažovateľa,
- 13. októbra 2003 okresný súd vyzval sťažovateľa na doplatenie súdneho poplatku a odporcu na vyjadrenie sa k žalobe,

- 8. decembra 2003 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie odporcu k žalobe,
- 15. decembra 2003 bola okresnému súdu doručená odpoveď sťažovateľa na výzvu o doplatenie súdneho poplatku,
- okresný súd uznesením z 13. januára 2004 konanie vo veci zastavil z dôvodu nedoplatenia súdneho poplatku,
- keďže sťažovateľ 16. februára 2004 doplatil súdny poplatok, okresný súd uznesením z 29. marca 2004 zrušil svoje uznesenie z 13. januára 2004, ktorým bolo konanie vo veci zastavené,
- 17. júna 2004 okresný súd nariadil termín pojednávania na 13. september 2004,
- na pojednávaní uskutočnenom 13. septembra 2004 právny zástupca sťažovateľa predniesol návrh na pristúpenie ďalších účastníkov do konania na strane navrhovateľov a návrh na pripustenie zmeny petitu. Okresný súd pojednávanie odročil na neurčito s tým, že o uvedených návrhoch rozhodne,
- okresný súd uzneseniami z 23. septembra 2004 pripustil zmenu petitu a súčasne pripustil, aby do konania ako navrhovatelia pristúpili ako ďalší účastníci J. P., A. T., E. S., E. F. a A. J.,
- 29. septembra 2004 bol okresnému súdu doručený na vec sa vzťahujúci znalecký posudok č. 71/2000, predloženie ktorého okresný súd požadoval od sťažovateľa listom z 22. mája 2003,
- 1. októbra 2004 okresný súd požiadal krajský súd a Okresný súd Bratislava III o zapožičanie na vec sa vzťahujúcich spisov a súčasne požiadal aj Katastrálny úrad v Bratislave, Správu katastra P., o zaslanie podkladov k veci,
- 11. októbra 2004 krajský súd vrátil okresnému súdu žiadosť o zapožičanie na vec sa vzťahujúcich spisov na doplnenie,
- 13. októbra 2004 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie odporcov k veci,
- 18. októbra 2004 Katastrálny úrad v Bratislave, Správa katastra P., predložil okresnému súdu požadované doklady,
- 19. novembra 2004 okresný súd nariadil pojednávanie vo veci na 17. január 2005 a po doplnení žiadosti o zapožičanie na vec sa vzťahujúcich spisov opätovne požiadal krajský súd o ich zapožičanie,

- pojednávanie uskutočnené 17. januára 2005 bolo Okresným súdom Bratislava III (od 1. januára 2005 právny nástupca Okresného súdu Pezinok) odročené na 14. február 2005 s tým, že budú vyžiadané dokumenty z archívu Okresného súdu Bratislava III,
- Okresný súd Bratislava III 14. februára 2005 odročil pojednávanie na 23. marec 2005 na základe žiadosti právneho zástupcu sťažovateľov,
- právny zástupca sťažovateľov podaním doručeným Okresnému súdu Bratislava III 14. marca 2005 poukázal na podozrenie z manipulácie s kúpnu zmluvou, teda že došlo „*k pozmeňovaniu verejnej listiny*“,
- 15. marca 2005 bola Okresnému súdu Bratislava III sťažovateľmi doručená „*Žiadosť o vylúčenie sudkyne*“ z dôvodov pochybností o jej nezaujatosti,
- pojednávanie uskutočnené 23. marca 2005 Okresný súd Bratislava III odročil na neurčito s tým, že „*po výzve na zaplatenie poplatku za námietku zaujatosti podľa výsledku súd bude postupovať v zmysle O. s. p.*“,
- podaním doručeným Okresnému súdu Bratislava III 13. apríla 2005 sťažovatelia vrátili „*zmätočnú výzvu*“ (na zaplatenie súdneho poplatku za námietku zaujatosti) z dôvodu nesprávneho označenia spisovej značky a účastníkov konania,
- 21. apríla 2005 Okresný súd Bratislava III opätovne zaslal výzvu sťažovateľom, ktorí 2. mája 2005 uhradili súdny poplatok za námietku zaujatosti,
- 23. júna 2005 bol krajskému súd predložený spis na rozhodnutie o námietke zaujatosti,
- krajský súd uznesením č. k. 2 NcC 15/05-189 z 29. júna 2005 (doručeným Okresnému súdu Bratislava III 10. augusta 2005) rozhodol, že zákonná sudkyňa nie je vylúčená z konania a rozhodovania vo veci,
- 17. augusta 2005 Okresný súd Bratislava III nariadil termín pojednávania na 28. september 2005,
- pojednávanie uskutočnené 28. septembra 2005 Okresný súd Bratislava III odročil na neurčito s tým, že „*po doručení návrhu na pristúpenie ďalšieho účastníka súd vykoná príslušné uznesenie, doručí návrh*“,
- 6. decembra 2005 bol Okresnému súdu Bratislava III doručený návrh sťažovateľov na nariadenie predbežného opatrenia,

- 8. decembra 2005 Okresný súd Bratislava III vyzval sťažovateľov na zaplatenie súdneho poplatku za návrh na vydanie predbežného opatrenia (súdny poplatok bol zaplatený 16. decembra 2005),
 - Okresný súd Bratislava III uznesením z 20. decembra 2005 pripustil vstup ďalšieho účastníka do konania na strane odporcov (Mesto P.),
 - podaním doručeným Okresnému súdu Bratislava III 27. februára 2006 sťažovateľa urgovali vydanie predbežného opatrenia,
 - Okresný súd Bratislava III uznesením z 13. marca 2006 návrh sťažovateľov na vydanie predbežného opatrenia zamietol,
 - 3. apríla 2006 bolo Okresnému súdu Bratislava III doručené odvolanie sťažovateľov proti uzneseniu o zamietnutí vydania predbežného opatrenia,
 - 4. mája 2006 bol spis spolu s odvolaním predložený na rozhodnutie krajskému súdu,
 - 21. júna 2006 krajský súd vyzval sťažovateľov na zaplatenie súdneho poplatku za odvolanie, ktorý bol zaplatený 12. júla 2006,
 - krajský súd uznesením sp. zn. 5 Co 201/06 z 28. decembra 2006 (doručeným Okresnému súdu Bratislava III 10. januára 2007) uznesenie prvostupňového súdu o zamietnutí návrhu na vydanie predbežného opatrenia potvrdil,
 - 24. januára 2007 Okresný súd Bratislava III nariadil pojednávanie na 28. marec 2007, ktoré bolo odročené na 23. máj 2007,
 - 24. apríla 2007 bol Okresnému súdu Bratislava III doručený návrh sťažovateľov označený ako „*Úprava petitu*“,
 - pojednávanie uskutočnené 23. mája 2007 bolo Okresným súdom Bratislava III odročené na 26. september 2007,
 - Okresný súd Bratislava III prípisom z 29. mája 2007 požiadal krajský súd o zapožičanie s vecou súvisiacich spisov; krajský súd 6. júna 2007 oznámil, že spisy archivuje Okresný súd Bratislava I, resp. Okresný súd Bratislava III,
 - podaním doručeným Okresnému súdu Bratislava III 21. júna 2007 sťažovateľa požiadali o „*opravu protokolácie v zápisnici*“,
 - 31. júla 2007 bol Okresnému súdu Bratislava III doručený návrh sťažovateľov na doplnenie dokazovania,

- prípismi zo 17. augusta 2007 Okresný súd Bratislava III požiadal Správu katastra P. a Štátny archív v Bratislave o zaslanie na vec sa vzťahujúcich dokumentov,
- Okresný súd Bratislava III pojednávanie uskutočnené 26. septembra 2007 odročil na 21. november 2007 a následne 15. októbra 2007 bolo pojednávanie odročené na neurčito,
- predseda Okresného súdu Bratislava III v odpovedi z 22. novembra 2007 v súvislosti so sťažnosťou na prietahy v konaní z 15. novembra 2007 uviedol, že „*zákonná sudkyňa vo veci koná plynulo bez prietahov*“, a preto sťažnosť vyhodnotil ako nedôvodnú,
- po obnovení činnosti Okresného súdu Pezinok od 1. januára 2008 bol spis na konanie a rozhodnutie pridelený novej zákonnej sudkyňi (spis po jeho vrátení Okresným súdom Bratislava III je na Okresnom súde Pezinok vedený pod sp. zn. 4 C 82/2008, pozn.).

Ústavný súd z obsahu spisu, zo sťažnosti a z jej príloh zistil, že postup okresného súdu v konaní napadnutom sťažnosťou bol v zásade plynulý bez prietahov. Je pravdou, že okresný súd o návrhu sťažovateľov na vydanie predbežného opatrenia, ktorý bol doručený 6. decembra 2005, rozhodol až 13. marca 2006, aj keď súdny poplatok za návrh bol uhradený 16. decembra 2005. Tento prietah v konaní ústavný súd vyhodnotil ako ojedinelý.

Ústavný súd poukazuje aj na svoje predchádzajúce rozhodnutia, v ktorých opakovane vyhodnotil, že „Ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama o sebe nemusí ešte zakladať porušenie základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy“ (I. ÚS 42/01).

Zmätočnú výzvu okresného súdu na zaplatenie súdneho poplatku za námietku zaujatosti zákonného sudcu (nesprávne označenie účastníkov konania a nesprávne uvedená spisová značka) ústavný súd nepovažoval za takú okolnosť, ktorá by významne predĺžila priebeh konania.

Podľa názoru ústavného súdu však k spomaleniu priebehu konania nie zanedbateľným spôsobom prispeli samotní sťažovatelia uplatňovaním neúspešných procesných návrhov (zaujatosť zákonného sudcu a návrh na vydanie predbežného opatrenia). Okrem toho je potrebné na ťarchu sťažovateľov pripísať aj oneskorenú úhradu

doplatku súdneho poplatku (omeškanie s úhradou trvalo viac ako 4 mesiace), v dôsledku čoho okresný súd konanie zastavil a až následne po zaplatení súdneho poplatku rozhodnutie o zastavení konania zrušil. Uvedené správanie sťažovateľov spôsobilo spomalenie priebehu konania v rozsahu takmer 1 a pol roka.

Z týchto dôvodov ústavný súd nepovažoval postup okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. PK-21 C 20/03 za taký, ktorý by signalizoval možnosť kvalifikovať ho po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie ako porušenie základného práva na konanie bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, preto sťažnosť v časti smerujúcej proti postupu okresného súdu v súlade s § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

2. K namietanému porušeniu základného práva sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 201/06

Ústavný súd tiež posudzoval sťažnosť v časti, v ktorej sťažovatelia namietali porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 201/06. Ústavný súd zistil, že uvedené konanie prebiehalo v súvislosti s rozhodovaním o odvolaní sťažovateľov proti uzneseniu okresného súdu z 13. marca 2006 č. k. PK-21 C 20/03-214, ktorým okresný súd zamietol návrh na vydanie predbežného opatrenia. Odvolacie konanie bolo skončené vydaním uznesenia krajského súdu č. k. 5 Co 201/06-232 z 28. decembra 2006, ktorým krajský súd potvrdil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa.

Sťažnosť, ktorou sťažovatelia namietali porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 201/06, bola ústavnému súdu doručená 11. februára 2008, teda v čase, keď napadnuté konanie už bolo právoplatne skončené.

V súlade so svojou predchádzajúcou judikatúrou ústavný súd poskytuje ochranu základnému právu na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy len vtedy, ak bola sťažnosť na ústavnom súde uplatnená v čase, keď k namietanému porušovaniu označeného práva ešte mohlo dochádzať alebo porušenie v tom čase ešte môže trvať (IV. ÚS 291/07, IV. ÚS 67/08). Sťažovatelia namietali prieťahy v konaní krajského súdu, ktorý vo veci v čase podania sťažnosti ústavnému súdu už nekonal.

Z uvedeného vyplýva, že krajský súd v čase podania sťažnosti ústavnému súdu (11. február 2008) už nemohol žiadnym ústavne relevantným spôsobom ovplyvniť priebeh konania, prípadne prieťahy v ňom, a teda nemohol ani porušovať sťažovateľmi označené základné právo.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd aj tú časť sťažnosti, v ktorej sťažovatelia namietali postup krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 201/06, v súlade s § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

Pretože sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd už o ďalších nárokoch sťažovateľov uplatnených v návrhu na rozhodnutie (petite) nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. marca 2008